

POLITISK BULLETTIN

SUF

NR. 11

ÅRG. 2

UTGITT AV SUFs SENTRALSTYRE, boks 6159, Etterstad, Oslo 6

innhold:

OM STUDIER

MAO TSETUNG OM STUDIER.

Sammenfatning av studiearbeidet i forbundet:

- 1) Hvorfor studere ?
- 2) Hvilken ideologi må vi studere ?
- 3) Hvordan og hva må vi studere ?

Av Sverre Knutsen.

POLITISK BILLETIM

1919

1919

1919

OM STUDIER

MAO TÆTUNG OM STUDIER

Sammenfatning av studier i forberedelse

1) Hvilken studie?

2) Hvilken studie har vi studert?

3) Hvilken studie har vi studert?

4) Hvilken studie?

Innleiing.

På bakgrunn av erfaringer med studiesituasjonen i Forbundet, har studieutvalget funnet det nødvendig å gi ut en Politisk Bulletin om studier.

Gjennomføringa av landsmøtevedtaka om studier er ikke så god som den burde. Det har vist seg at enkelte lag er blanke når det gjelder sitastudier og studier i det nye sentrale opplegget i marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning. Andre lag har vist at de har et svakt grep på skoleringsarbeidet - noen unnlater å komme med kritikk, hopper over viktige avsnitt i grunnkurset osv.

På bakgrunn av slik svikt har det utvikla seg dårlig arbeidsstil, politiske feil og saker som undergraver Forbundets revolusjonære virksomhet. Vi må derfor kunne gjøre skikkelig sjølkritikk, ta studiene opp til behandling både sentralt og lokalt med sikte på å få et atskillig fastere grep på SUFs hovedoppgave, dvs. skoleringsarbeidet.

Stoffet i denne bulletinen består av en artikkel av Mao Tsetung Om studier.

Videre en sammenfatning av studieseekretæren.

Vi håper at denne bulletinen blir tatt opp til skikkelig behandling og diskusjon i laga.

Det presiseres at den er intern, og skal bare selges til Forbundets medlemmer!

For Studieutvalget:

Sverre Knutsen -studieseekretær.

"Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode". Mao Tsetung; Beretning til 2. plenumsessjon i KKP's 7. Sentralkomite).

"Innenfor partiet oppstår motsetningen og kampen mellom forskjellige oppfatninger stadig på ny; dette er en gjenspeiling innenfor partiet av de klasse-motsigelser og motsetningene mellom det nye og det gamle som er tilstede i samfunnet. Hvis det i partiet ikke fantes motsigelser og ideologisk kamp under hvilken motsigelserne overvinnes, ville partiet opphøre å leve". (Mao Tsetung; Om motsigelsen, 1937).

"Forholdene endres hele tiden, og for å kunne tilpasse tenkningen til de nye forhold må en studere. Selv de som har et bedre tak på marxismen og står forholdsvis fast på sitt proletariske standpunkt, må fortsette å studere, de må tilegne seg det som er nytt og studere de nye problemene". (Tale på KKP's landskonferanse om propagandarbeid 12/3-1957).

"En må tilegne seg den marxistiske teorien og lære å anvende den, en må tilegne seg den nettopp for å anvende den". (Om praksis).

"I folkets rekker er demokrati i samsvar med sentralisme og frihet med disiplin. Det er de to motsetningene innen en eneste enhet, som er både enhetlig og motstridende, og vi må ikke ensidig legge vekt på det ene og fornekte det andre. I folkets rekker kan vi ikke unnvære frihet, men vi kan heller ikke unnvære disiplin. Vi kan ikke unnvære demokrati, men heller ikke sentralisme...". (Om den korrekte behandling av motsigelser i folket).

MAO TSE TUNG OM STUDIER.

Allmennt sett bør alle medlemmene i det kommunistiske partiet, som har mulighet til det, studere Marx', Engels', Lenins og Stalins teorier, studere vårt lands historie, og stillinga innenfor vår nåværende bevegelse og dens utviklingstendenser. De må dessuten hjelpe til med skoleringa av kamerater som er mindre skolerte. Særlig må det understrekes at kadrene bør studere disse emnene samvittighetsfullt, mens Sentralkomiteens medlemmer og de eldre kadrene må legge seg særlig ivrig i selen når det gjelder studier. Det er ikke mulig for noe politisk parti å lede en stor revolusjonær bevegelse fram til seier dersom det ikke besitter en revolusjonær teori og kunnskap om historia samt grundig kjennskap til den praktiske bevegelsen.

Marx', Engels', Lenins og Stalins teori gjelder som riktig for hele verden. Denne teorien må imidlertid ikke betraktes som et dogme, men som vegleining til handling. Man må ikke la studiet av marxismen-leninismen gå ut på utenattlæring av noen ord og uttrykk - den må studeres som vitenskapen om revolusjonen. En må forstå ikke bare de slutninger i form av allmenne læringsmessigheter som Marx, Engels, Lenin og Stalin har trukket som resultat av sitt allsidige studium av det virkelige liv og av de revolusjonære erfaringer, men også lære av sjølve deres standpunkt og metode til å analysere og løse spørsmålene. Sammenlikna med tidligere har den marxist-leninistiske skoleringa i partiet vårt gjort endel framskritt, men den er framleis langt i fra omfattende eller djup. Det er vår oppgave å lede en stor nasjon på flere hundre millioner mennesker i en veldig kamp som er uten sidestykke i historia. Det er derfor en påtrengende oppgave for oss å utbre forståelsen og fordjupninga i den marxistisk-leninistiske teorien. Denne oppgavne må løses fort-og kan bare løses hvis vi tar oss alvorlig av den.

Jeg håper at det etter dette plenumsmøte i Sentralkomiteen vil bli utfolda en skoleringskampanje i hele partiet. Da først vil vi få se om vi virkelig har fått lært noe og hvem som har lært mer og bedre.

Hadde vi i partiet 100-200 kamerater som har systematisk viten uten huller om den marxistisk-leninistiske teorien, og som kunne ta ledelsen av arbeidet på de viktigste områder, kamerater som mestra teorien riktig og ikke skolastisk, da ville partiets kampkraft høynes i veldig monn og påskynde seieren over den japanske imperialismen.

Den andre oppgaven innenfor skoleringsarbeidet består i å studere vår historiske arv og generalisere den ved hjelp av den marxistiske metoden. Vårt lands historie går flere tusen år tilbake og har sin egen særegenhet og utellegelige verdier. Når det gjelder å tilegne oss alt dette, er vi fortsatt nærmest på begynnerstadiet. Nåtidens Kina har vokst fram av det gamle Kina. Vi behandler historia marxistisk. Vi kan derfor ikke fornekte vår historiske fortid. Vi må gjøre ei sammenfatning av vår historie fra Konfutse til Sun Yat-sen og overta denne dyrebare arven. Dette er viktig når det gjelder å lede dagens store bevegelse. Kommunistene er marxister og dermed internasjonister. Men vi kan omsette marxismen i praksis, bare dersom den kan smeltes sammen med vårt lands spesielle kjennetegn og antar ei klar nasjonal form. Marxismen-leninismens store styrke ligger nettopp i at den forenes med den konkrete revolusjonære praksisen i alle land. For Kinas Kommunistiske Parti gjelder det å lære å tillempe marxismen-leninismens teori på de særskilte tilhøva i Kina. For de kinesiske kommunistene, som er en del av den store kinesiske nasjonen, en del av dets kjøtt og blod, kan alt prat om marxismen atskilt fra Kinas spesiell kjennetegn bare være en abstrakt marxisme--marxismen i et vakuum. Marxismen må følgelig tillempe de konkrete forhold som er tilstede i Kina., slik at den i alle sine uttrykk ubetinga gjenspeiler det som er særegent for Kina, -en må altså lære seg å anvende marxismen i samsvar med Kinas særegenhet. Det er en oppgave som hele partiet øyeblikkelig må forstå og må løse. Vi må avskaffe utenlandske modeller og ikke befatte oss så mye med abstrakt og tomt ordskvalder. Dogmatismen må stuves ned i arkivene, og vi må lære oss til å bruke en frisk og levende kinesisk stil og farge-behagelig for øret og for øyet. Det er bare mennesker som ikke forstår noe av internasjonalsismen som løsriver det internasjonale innhold fra den nasjonale form. Vi på vår side er for en inntim sammenknytning av de to. I dette stykket gjør vi alvorlige feil,

som energisk må overvinnes.

Hva er det som er de spesielle kjennteknene ved vår nåværende bevegelse? Hva er lovmessighetene ved den? Hvordan skal den ledes? Alt dette er praktiske spørsmål. Hittil har vi ikke full kjennskap til den japanske imperialismen, og vi kjenner heller ikke Kina i fullt monn. Vår bevegelse er inne i en utviklingsprosess, nye ting skal vokse fram, og de vokser fram i en uendelig strøm. Å studere denne bevegelsen i sin helhet og utvikling er en stor oppgave som krever vår uavbrutte oppmerksomhet. Den som mener at han ikke trenger å studere dette med alvor og omhu er ingen marxist.

Sjøltilfredshet er studiets fiende. Skal vi lære noe i det hele tatt, må vi kvitte oss med sjøltilfredsheten. Eller som det heter: "Lære sjøl uten å bli mett - lære andre uten å bli trett" - slik bør vår innstilling til oss sjøl være.

(Fra Kinas Kommunistiske Partis rolle i den nasjonale krigen, okt. 1938. Oversatt etter Mao Tsetung; Skrifter i urval - Danelius Bokforlag, 1969. Finnes forøvrig i den norske utgaven av verker i utvalg-dårlig oversetting. Videre i Selected Readings, Peking - som er den autoriserte utgaven).

Denne delen av dokumentet er svært vanskelig å lese på grunn av den sterke refleksjonen og den mangelfulle transkripsjonen. Det ser ut til at teksten er en kritikk av en tidligere utgave eller en annen versjon av samme tekst. Det er vanskelig å identifisere de spesifikke referansene og argumentene på grunn av den mangelfulle transkripsjonen. Det er imidlertid tydelig at teksten handler om politisk teori og praksis, og om den rolle som studier og organisering spiller i denne sammenheng. Det er også tydelig at teksten er en kritikk av en tidligere utgave eller en annen versjon av samme tekst. Det er vanskelig å identifisere de spesifikke referansene og argumentene på grunn av den mangelfulle transkripsjonen. Det er imidlertid tydelig at teksten handler om politisk teori og praksis, og om den rolle som studier og organisering spiller i denne sammenheng.

I. HVORFOR STUDERE ?

SUFs 5. landsmøte og landskonferansen 15/16-feb. 1969, fastslo at studiet av marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning var Forbundets hovedoppgave i den kommende perioden.

All senere erfaring på alle plan i Forbundet har vist at dette var et uhyre viktig vedtak, noe vi har fått forståelse for både ved positive og negative eksempler.

Der studiene har blitt gjennomført med "et fast grep" har vi sett god utvikling på de fleste felt i klassekampen. Dette gjelder både organisatorisk, utviklinga av slagkrafta gjennom styrkinga av den demokratiske sentralismen, høying av det politiske og ideologiske nivået samt sterkere grep på massearbeidet.

Videre har vi sett eksempler på hvordan studiene av marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning har gjort lag i Forbundet i stand til å kvitte seg med byråkratisk arbeidsstil, dertil henhørende opportunistiske ideer og såleis gjort det mulig å gjennomføre masselinja i det daglige arbeidet. Dette har på kort tid brakt laget ut av stagnasjon og inn i framgang.

Vi har eksempler på lag i Forbundet som tidligere var dominert av skadelige SFu-elementer, som igorerte og saboterte studiene, som uttalte at "i vårt fylke er ikke revolusjonen gangbar mynt", som så sin oppgave i å rekruttere på mest mulig diffust grunnlag og som på denne måten, når det i det hele tatt lyktes, trakk inn skadelige elementer i organisasjonen. I kjølvannet fulgte en slapp, individualistisk arbeidsstil. Dette resulterte i stagnasjon i massearbeidet på skoler og den faglige forntenbyråkratisk samrør med AUF og KU på topp-planet-kort sagt til en politikk som bare kunne skade enheten i Forbundet og lamme klassekampen. Men i de fleste slike lag opplevde vi at kamerater som tok opp kampen, satte Mao Tsetungs tenkning i ledelsen for sitt arbeid og som fikk organisert studier i arbeiderklassens revolusjonære teori, snart fikk framgang. De oppnådde enhet med de aller fleste og beste av kameratene, og de greide å skyve de reformistiske elementene til side ved konsekvent å gjennomføre masselinja. Når disse skadelige elementene blei borte ved SF-splittelsen, fikk laget god organisatorisk og politisk framgang. Dette har vi flere eksempler på.

Men kampen for enhet er sjølsagt ikke slutt fordi om alskens SFuere og reformister er nedkjempa i Forbundet. Enhetsgrunnlaget skifter; det er relativt, ikke absolutt.

Landskonferansen 15/16-2 viste en brei forståelse for hvor nødvendig det er i vårt arbeide å sette marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning, dvs. arbeiderklassens revolusjonære teori, i ledelsen for alt vårt arbeid. Bare tillempeinga av den revolusjonære teorien i vår daglige kamp, dvs. intense studier i den revolusjonære teorien, nøye knytta sammen med vårt praktiske virke, kunne gi framgang og enhet (jfr. Maos artikkel om studier).

Men ikke minst de negative eksemplene viser riktigheten av det som er nevnt i det foregående:

Vi har sett eksempler på enkeltkamerater og lag hvorav de fleste sloss samvittighetsfullt mot den åpenbart skadelige SF-reformismen, mot parlamentariske illusjoner og for nødvendigheten av en sosialistisk revolusjon., men som når alt kom til alt bare hadde et utvendig tilhøve til den revolusjonære teoriens grunnleggende betydning for praksis. De trodde at marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning var en teori på "linje med andre". De tror og trodde at enheten i Forbundet var et faktum for evig og alltid ettersom "vi alle jo er revolusjonære". Men dette er en feilaktig og skadelig ide. Siden vi lever i et classesamfunn, vil det alltid være tilstede borgerlige ideer i våre rekker. Bare aktiv ideologisk kamp, styrkinga av den demokratiske sentralismen og den revolusjonære disiplin kan gi oss enhet og dermed slagkraft utad overfor en taktisk overlegen klassefiende.

Bare gjennom intense studier i marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning kan vi bygge denne enheten. Bare gjennom grundig diskusjon på dette grunnlaget kan vi få innsikt i de grunnleggende motsigelsene i Forbundet for tida:

1. motsigelsen mellom det store flertall av marxist-leninister på den ene sida og "revolusjonister" på den andre sida. Dvs. mellom marxist-leninister og folk som ikke skjønner nødvendigheten av revolusjonær disiplin- nødvendigheten av å sette Mao Tsetung tenkning i ledelsen for alt- nødvendigheten av denne ideologi som rettesnor for vårt arbeid. (den nåværende hovedmotsigelsen i SUF).

2. Og motsigelsen mellom det å sette Mao Tsetung tenkning i ledelsen for alt vårt praktiske arbeid på den ene sida og den praktiske gjennomføringa av dette på den andre. (delmotsigelse).[^]

Bare grundige studier kan gi oss mulighet til å løse disse motsigelsene på en skikkelig måte. Bare slike studier gir grunnlag for enhet og slagkraft.

På bakgrunn av det vi har drøfta ovenfor, har vi sett hvordan utvendig tilhøve til ideologien, "revolusjonær i ord, men ikke i handling", har resultert i neglisjering av studier i marxistisk-leninistisk teori--eller at man har konsentrert seg om viktige, men i denne sammenhengen irrelevante ting: NATO, Vietnam osv.

Slik unnasluntring med studiene har enkelte steder resultert i politisk stagnasjon, borgerlige tendenser i arbeidsstilen, organisatorisk svekking- kort sagt undergraving av der revolusjonære rørsle.

konklusjon:

Bare gjennom studier i marxismen-leninismen' Mao Tsetung tenkning, nært knytta sammen med det praktiske arbeidet, kan trygge enheten og utvikle den demokratiske sentralismen.

Videre. Bare kan vi gjennom slike studier kan vi tilbakevise alskens anarkistisk, umarxistisk tøys om "sjølorganisering", forsøks-gymnasideer (ikke ukjente i Unge Venstre) og liknende småborgerlig individualisme, som er en proletarisk organisasjon fremmed.

II. HVILKEN IDEOLOGI MÅ VI STUDERE?

Vi var i det foregående inne på nødvendigheten av studier i marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning. Vi skal i det følgende gå litt nærmere inn på hvorfor det er nødvendig å legge hovedvekta på studier i akkurat denne ideologien.

Det var sjølsagt ingen tilfeldighet når SUFs 5. landsmøte tok stilling til å gjennomføre slike studier. Enkelte mener tydeligvis at denne ideologien er en ideologi på like linje med f.eks. s.k. "ny-marxistiske ideologier".

Dette er et feilaktig standpunkt.

De samme mener også tydeligvis at "det å stadfeste marxismen-leninismen Mao Tsetung tenkning" er unødig!

"..noen mener at et skikkelig sosialistisk parti må proklamere seg som et marxistisk-leninistisk parti, dvs. vedta en marxistisk-leninistisk ideologi. Slike proklamasjoner er og blir tomme slag i lufta utad". (Einar Jetne i privat utgitt artikkel om "sjølorganisering".)

Dette er også et feilaktig standpunkt!

1. Marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning er ikke noen ideologi på linje med hvilken som helst (CIA-finansiert eller ikke) skrivebords-ideologi.

Den er sammenfatninga av den revolusjonære arbeiderbevegelsens allmenne erfaringer gjennom mer enn 100 års klassekamp. Den er sammenfatta av historias mest framtreddende revolusjonære ledere, som i sin praktiske, revolusjonære kamp, har anvendt og utvikla den vitenskapelige sosialisme grunnlagt av Marx og Engels.

Deres teorier er prøvd og herda i nderlag og seierrik kamp. Den er grodd ut av klassekampenes jord og mull. Kort sagt: Den er sammenfatninga av arbeiderklassens og de revolusjonære folks kamp, og er som Mao sier "gjelende for hele verden". Vår oppgave er å bruke denne ideologien som et

redskap og vegleing til handling ved å tillempe å smelte den sammen med vårt lands særegenheter. Bare slik kan vi evne å ta ledelsen i klassekampen. (jf. r. Maos artikkel om Studier i denne bulletinen). Eller som KKP uttrykker det i sitt Forslag til generallinje for den internasjonale kommunistiske bevegelsen:

"På den ene siden er det til enhver tid nødvendig å holde fast ved marxismen-leninismens universelle sannhet. Hvis en unnlater å gjøre det, vil det medføre høyreopportunistiske eller revisjonistiske feil.

På den annen side er det alltid nødvendig å gå ut fra virkeligheten, opprettholde en intim kontakt med massene, til enhver tid sammenfatte massenes erfaringer og sjølstendig utarbeide og anvende en politikk og taktikk som er tilpasset forholdene i ens eget land".

2. Det er såleis uhyre feilaktig å nekte for nødvendigheten av å stadfeste marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning som ideologisk rettesnor.

Er det galt å fastslå utvetydig at vårt enhetsgrunnlag er den revolusjonære arbeiderbevegelsens allmenne erfaringer?

Er det galt å fastslå ei linje som ikke minst i vår egen praksis har vist seg uhyre utviklende?

Å mene dette er å ville stille seg i steinalderen!

Der vil videre si å ha et utvendig forhold til ideologien, som oppfattes som enslags revolusjonær fasadepyrd.

Men det kan sjølsagt også ha sammenheng med at man ikke er marxist-leninist, og at man såleis benekter Lenins grunnleggende erkjennelse om at "uten en revolusjonær teori, ingen revolusjon".

Men det overveldende flertall av Forbundets medlemmer stiller seg på marxismen-leninismens grunn. Derfor avvises all borgerlig innflytelse og ideologi i våre rekker: anarkisme, marcusisme, trotskisme, ideologier som historia har vist til skraphaugen. Men forutsetninga for å kunne avvise slike ideer i Forbundet er aktiv ideologisk kamp. Nettopp derfor må vi studere intenst, sammenfatte vårt lands særegenheter med den allmenne revolusjonære teorien og anvende det vi lærer i vår kamp.

Bare slik kan vi bli i stand til å føre en skikkelig marxistisk-leninistisk politikk. Å "anse seg som marxist-leninist" er ikke nok - bare praksis viser hvor vi står!

III. HVORDAN OG HVA MÅ VI STUDERE?

Etter å ha fått innsikt i hvorfor og hvilken ideologi vi må studere, er det grunnleggende viktig å komme til kunnskap om hva vi skal studere, dvs. ei nærmere presisering av stoffvalget. Videre. Når det gjelder hvordan vi skal studere, avhenger dette sjølsagt i en viss grad av tid og sted. Men vi skal i det følgende trekke fram endel generelle kommentarer.

a) Grunnsirklen.

Marxismen-leninismen erkjenner åpent sin klassekarakter - den er et våpen i proletarietets tjeneste. Våre studier har, og må ha, til hensikt å gjøre oss i stand til alltid å handle i proletarietets interesser. Vi må som kommunister konsekvent tjene folket. Våre studier har, og må ha, den målsetting å styrte kapitaldiktaturet og opprette proletarietets. Det er såleis viktig å studere klassestandpunktet. Videre er det viktig å diskutere seg fram til en studiemetode, som gavner vår målsetting.

Marxismen-leninismens verdensanskuelse er hjørnesteinen i den revolusjonære teorien. Men bare ved konkret diskusjon kan vi lære å nytte den materialistiske dialektikken. Det er svært viktig å studere den dialektiske og historiske materialismen. Men vi skal passe på ikke å utvikle oss til marxistiske leksika - vi skal tilegne oss vitenskapen om revolusjonen. I samband med dette, bør det framheves nødvendigheten av innsikt i politisk økonomi. Men hovedsiktemålet må her være å få innsikt i den nåværende monopolistiske økonomien på marxismens grunnlag.

Diskusjonen av strategiske spørsmål som angår hele den internasjonale kommunistiske bevegelse er sjølsagt viktig. Dessuten er det i vår situasjon svært nødvendig med skikkelig diskusjon av den demokratiske

sentralismen og partiets rolle.

Videre er det nødvendig å diskutere gjennom statens rolle.

De sirkelene som blei formidla sentralt i tida rett etter landsmøtet, viste seg å være uhyre svake. Sos.studs i Bergen og studiesekretærens opplegg hadde begge de samme svakhetene. De tok for seg nesten bare verdensanskuelsen og ignorerte i stor grad den politiske teorien. Dessuten var de altfor abstrakte, spørsmålene var lite aktuelle osv. De kunne såleis ikke bli til noen særlig hjelp i det praktiske arbeidet.

Langt bedre med hensyn til stoffvalg og opplegg er det nye sentrale grunnskoleringskurset, sjøl om også dette har feil. Men disse må korrigeres gjennom kritikk og praksis!

Det må komme med noe om partiets rolle og ikke minst den demokratiske sentralismen. Videre bør avsnittet om studiemetoden og klassestandpunktet bytte plass. Dessuten er det på det reine at enkelte spørsmål er feil stilt, noen er dårlige og/eller uaktuelle.

På bakgrunn av dette samler studieutvalget inn erfaringer fra de kameratene som studerer, med sikte på å lage en revidert og bedre grunnskolerings sirkel til neste landsmøteperiode.

Derfor:

1. Dersom vi skal kunne utvikle vår teori og praksis, utrydde borgerlig ideologi og tenkning, som vi i enkelte tilfelle har sett lede til grove feil både arbeidsmessig og politisk, må alle lag og enkeltkamerater i Forbundet uten unntak gjennomføre grunnskoleringskurset før landsmøtet. Noe annet vil, med utgangspunkt i de klare landsmøtevedtaka, være grovt brudd på den demokratiske sentralismen.

2. Grunnskoleringsstudiet er viktig med hensyn til å korrigere og styrke opplegget for studiene - det er derfor viktig at man søker å unngå "egne" opplegg med hensyn til grunnskoler.

3. Når det gjelder studieformen for grunnkurset, bør man ta sikte på faste ringledere. Man bør ikke kjøre for store grupper (inntil 10-12). Møtene bør holdes minst hver 14. dag. Der det er parallelle grupper kan det være hensiktsmessig med felles oppsummeringsmøter for alle gruppene, f.eks. når man er ferdig med hvert enkelt avsnitt.

4. Alle lag plikter å sende inn regelmessige studierapporter!

B. Sitatstudier.

Mao Tsetung har forvart, utvikla og heva marxismen-leninismen opp til et nytt og høgere nivå. Ikke minst på arbeidsstilens område har formann Mao vist seg som en glimrende teoretiker.

Erfaringa har vist at systematiske sitatstudier er helt grunnleggende for en bedre arbeidsstil:

utviklinga av masselinja, den demokratiske sentralismen, samt bedre metoder for riktig tenkning og arbeid overhodet. Alle styremøter, SUF-grupper, utvalg og komiteer må studere sitater systematisk. Og det er viktig å studere dem på en riktig måte: alltid knytta sammen med konkrete problemer dere står overfor i arbeidet. Bare på denne måten kan vi evne å styrke sentralismen i Forbundet, dvs. å styrke ledelsen av vårt arbeid. (om sitatstudier forøvrig, se kamerat Tron Øgrims sammenfatning i Bolsjevik.)

C. Emnestudier.

Det viktigste i denne forbindelse er sirkelen i faglig politikk, som inneholder mye godt stoff. Men sirkelen lider også av endel feil.

Studieutvalget i samarbeid med sentralt faglig utvalg vil foreta en snarlig bedring av denne sirkelen.

Det er viktig å tilegne seg systematiske kunnskaper om aktuell politikk og økonomi. Dette må bl.a. en slik sirkel ta sikte på, nemlig å gi innsikt

- 10 -

i krisetendensene i kapitalismen. Dernest hvordan vi som marxist-leninister skal gripe an og lede det faglige arbeidet. Men det må være helt klart at uten innsikt i den materialistiske dialektikken, kan man heller ikke forstå disse problemene skikkelig. Det må være en uttrykkelig forutsetning at de kameratene som begynner på faglogsirklen, først må ha vært gjennom grunnskoleringskurset.

Av andre studjer jeg vil nevne er korte diskusjoner om politiske bulletiner, innsamla data om skoler og bedrifter i distriktet osv.

Frem kampanje for bedring av studiene på alle plan i Forbundet !

For tilslutt å oppsummere:

- * Alle kamerater i Forbundet må samvittighetsfullt gjennomføre linja med bedre studier.
- * Alle lag må systematisk rapportere om studiene til sentralstyret.
- * Alle lag, fylkesstyrer, lagsstyrer, komiteer, utvalg og sentrale organer må systematisk gjennomføre studier på grunnlag av sitater og grunnskoleringskurset.
- * tilslutt vil vi understreke nødvendigheten av å studere viktige ledere og artikler i Ungsosialisten og Klassekampen.

Lenge leve marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkning!

kommunistisk hilsen,

Studieutvakget.